

CENZURA

KI NI CENZURIRANA

GLASILO DIJAŠKEGA DOMA BEŽIGRAD

#4

JUNIJ 2017

POKLICI

čl. 10
Globe

CENZURA #4

GLASILO DIJAŠKEGA DOMA BEŽIGRAD

Ljubljana, junij 2017

Naslovnica: »POKLICI«, avtorica Mia Škoberne

Mentorica: Marina Ristić

Urednika: Bor Ravbar, Karin Kristan

Novinarji: Kerin Hana, Taja Starič, Kozlevčar

Katja, Chiara M. Pegan, Tea Tominc, Eva Krstinc,

Evelina Pristovšek, Špela Ravnikar

Sodelavci: Katja Belec, Ksenija Kominka,

Ivana Aleksić, Danijel Vrtovec, Staš Radulič,

Manca Udovič, Maks Bandelj, Tina Curk, Nejc

Klemenčič, Tomaž Palčič, Liza Ramoveš, Samo

Lesar, Mitja Zadnik, Jasna Vahčič, Sara Lozej,

Klara Kunič, Neja Iskra, Denisa Zidar, Niki Baša,

Aljaž Tot, David Turk, Anže Orešnik, Aljoša

Koglot, Lara Mlakar, Marjana Štrukelj, Tara

Ukmar, Edina Bunič, Andraž Žigart, Mija Kramar

Risarji: Mia Škoberne, Veronika Sikošek Brvar,

Neja Iskra, Agnes Cankar

FOTOGRAFIJE: Katja Belec, Ksenija Kominka in

ostali dijaki ter delavci DDBja

OBLIKOVAL: Amel Hodžić

TRŽENJE: neprofitno – dostava v sobo

NAKLADA: 200 izvodov

PRELOM in TISK: Srednja medijska in grafična

šola Ljubljana

NASLOV UREDNIŠTVA: Dijaški dom Bežigrad

Ljubljana, Kardeljeva ploščad 28, 1000 Ljubljana.

Tiskano na reciklažnem papirju.

KAZALO #4

04-08 DOGAJANJE

kdo je dijak ddb
dogodki v sliki

10-15 OBRAZI DDB-JA

dijaki, umetniki, športniki,
glasbeniki

16-17 POGOVOR

maša iskra, sara lozej

18-20 MOZAIK

delavci kot dijaki

21 TUJINA

leeds, dunaj

22 KOLUMNA

samo lesar obraz

23-26 RAZMIŠLJANJA

globoke teme

27 OBRAZI 4. LETNIKOV

čas za pogumne odgovore

28 DUHEC ODGOVARJA

na vaša vprašanja

30-32 RAZVEDRILO

film, križanka, pobarvanka,
trači,...

UVODNIK#1

Že drugič v tem šolskem letu je čas, da izza omar privlečemo staro potapljaško opremo, si vnovič nadenemo plavutke in rokavčke, za vsak primer, ter skupaj s prijatelji Cenzuristi raziščemo ta fascinantni podvodni svet. Če morda še vedno berete ta uvodnik, congrats! Res se nama zdi, da uvodnika v Cenzuri ne prebere nihče. (Kdor je to prebral, naj se nama javi, častiva rundo!) A kljub temu ostajava resna, profesionalna in zavzeta svoji profesiji, saj se zavedava, da je to morda najina zadnja številka Cenzure. Razmere v novinarskem svetu DDBja so se namreč močno zaostrele. Bojiva se konkurentov iz novih rodov, polnih svežih idej in časa (ki ga nimava). Če imaš TI ta tako zelo cenjeni y-faktor ter čas, ki ga urednik potrebuje, ti toplo priporočava, da stopiš izven svojih začrtanih okvirov in poskusiš nekaj novega! Naj ti bo cenzuriranje neskončen izziv, pisanje uvodnikov pa brezmejna radost. Tako je namreč nama in bojiva se, da tako tudi mora biti. Javi se v knjižnici. Plis.

Bor Ravbar in Karin Kristan

UVODNIK#2

Tokratna tema Cenzure je poklic, klic po, za kaj si poklican? V srednji šoli sem hitro ugotovila, da želim delati z ljudmi in predvsem z mladimi. Potem pa sem šla na lov za fakulteto, ki bi bila najbolj primerna zame. Vzela sem težek, velik fascikel, kjer so bili predstavljeni vsi programi na univerzi in sem zožila izbor na psihologijo, komunikologijo in socialno pedagogiko. Zadnja me je prevzela in navdušila, tako sem šla študirati socialno pedagogiko, ki je bila idealna zame, pisana mi na kožo. V času srednje šole in študija sem poskusila veliko različnih del ali poklicev: natararica, pomočnica v kuhinji, varuška, promotorka, sobarica, prodajalka, organizatorka, koordinatorka prostovoljcev, animatorka... Po diplomi pa sem vedela, da želim biti vzgojiteljica z mladostniki, tu sem čutila svoj klic in kmalu bo 10 let odkar delam z mladimi kot vzgojiteljica. Ta poklic je zelo dinamičen in raznovrsten, veliko vlog lahko izživiš kot vzgojitelj; lahko si med drugim tudi urednik, športni trener, režiser, fotograf, snemalec, kuhar, animator, organizator, povezovalac, šivilja, svetovalec, slikar, inštruktor... Večino svojih hobijev lahko izkoristim pri svojem delu. Zato vsem priporočam, da negujete in razvijate svoje hobije, saj tisto v čemer uživate, lahko v življenju zelo dobro izkoristite in oplemenitite.

Izbirajte si fakultete, ki vam bodo zanimive za poslušati, brati in pisati. Poklic pa naj možnost za razvoj in napredovanje. Pa zavedajmo se, da nič ni dokončno (razen smrti) in da bomo najbrž vsi vsaj enkrat menjali poklic. Vsem bralcem Cenzure pa želim, da najdete sebe v Cenzuri, da pri naslednji številki pridružite je poletje, tako da vsem nam želim čim več zabave, sprostitev, dobre družbe, morja, plesa in odklopa.

Marina Ristić

**Obisk DD
Postojna pri
nas
25.1.2017**

**Ples
v
DD Postojna
29.3.2017**

**PUŠTNI PLES
21.2.2017**

**Iskanje
velikonocnega
zajca
16.3.2016**

55. domijada : ODBOJKARJI IN KOŠARKARJI LETOS TRETJI

Tudi letos smo se dijaki udeležili letos že 55.domijade na Rogli. V četrtek dopoldne smo se iz sončne Ljubljane z avtobusom odpeljali po ovinkih do Rogle, kjer nas je v trenutku, ko smo stopili iz avtobusa presenetil mraz na katerega seveda »pametni« dijaki nismo bili pripravljeni. Hitro smo stekli v tople hotel, kjer so nas tako kot vsako leto prijazno sprejeli ter nas nastanili v sobe. Sledilo je več kot odlično kosilo ter otvoritev samega srečanja.

Popoldne so se najprej izkazali odbojkarji pod mentorstvom vzgojiteljice Petre, ki so na koncu končali na odličnem tretjem mestu. Takoj za njimi so se na parket podali še naši košarkarji pod strokovnim očesom vzgojitelja Marka, ki so ravno tako končali na tretjem mestu. Oba uspeha sta odlična glede na to, da je kar nekaj igralcev trpelo zaradi tako imenovanega »sindroma maturantskega plesa«.

Med samimi tekmami je v dvorani potekala okrogla miza, ki letos sicer ni bila okrogla temveč je bila bolj postavljena v vrste. Na le tej so se dijakom priključili tudi trije gosti, ki so okroglo mizo popestrili, nekatere njihove izjave pa so nas nasmejale do solz. Proti večeru so se nekateri dijaki odločili za počitek, spet drugi so šli namakati boleče mišice v bazen, spet tretji pa so se družili ter navezovali stike z drugimi domovi. Sledila je večerja, po večerji pa seveda kulturna prireditev, kjer so naš dijaški dom odlično predstavljala dekleta z romantično pesmijo Heaven. Po prireditvi pa se je začelo najbolj zanimivo dogajanje. Sledil je ples, kjer so naši fantje pokazali, da so odlični plesalci (zato so sigurno zaslužni plesi v dijaškem domu), dekleta so pokazala kako se vrtijo, vzgojitelji pa so vse seveda skrbno nadzorovali. Še prehitro je bila ura dve, ko smo morali našo »zabavo« prekiniti ter se počasi odpraviti v sobe. Seveda ni šlo vse tako hitro, saj se je iznenada na hodniku našla kitara in je bilo treba zapeti še kakšno pesem. Vendar je vzgojiteljem na koncu le uspelo, da smo vsi dijaki zaprli oči ter odplaval v spanje.

Drugi dan se je začel z zajtrkom, kjer smo vsi po neprespani noči malo krmežljivo gledali, vendar smo bili do kosila že kot rožice.

Torej dopoldne so potekale še zadnje finalne tekme, kjer smo letos samo navijali. Ne smemo pa pozabiti še naših dveh tekačic, ki sta se morali kmalu po zajtrku soočiti s hudim mrazom ter tekovati v teku. Obe sta svoje delo odlično opravili.

Sledila je še slovesna podelitev vseh nagrad, kosilo, potem pa smo se počasi odvlekli do avtobusa, posneli še tradicionalno skupinsko fotografijo ter pomahali Rogli v slovo...do naslednjega leta.

experimentum snemanje filma

Učenci Umetniške gimnazije, dramsko-gledališke smeri smo se letos lotili ustvarjanja domskega filma.

Pod budnim očesom scenarista Sama in režiserja/snemalca/montažerja Amela smo se spopadali z bralnimi vajami, snemalnimi dnevi in neprespanimi nočmi. Za temo filma smo si izbrli alternativno problematiko nastanitve beguncev v dijaških domovih. Značilne like različnih dijakov smo postavili pred vprašanje: »BEGUNCI?«. Tako se je Iza uživala v zagrizeno perfekcionistko in šefico Ruby, Agnes v srčno in inteligentno odvisnico Nino, Andraž v inteligentnega strahopetca, Julija v zvito Živo, Kalina v prestrašeno in zmedeno Karlo, Anže v skrivnostnega posebneža, jaz v neumno pohotnico Mileno in Blaž v zadetega Italijana Franceska.

Snemali smo v večernih urah, ko so ostali dijaki še spali in nekega sončnega aprilskega vikenda. Film smo snemali predvsem za zabavo in pa za natečaj mladih filmskih umetnikov, ki poteka v juniju.

V spominu nam bodo ostala sredina popoldneva, ko smo razvijali svoje like; iskriivi trenutki, ko smo se nasmejali do solz in občutek ponosa ob premieri.

Posebna zahvala Amelu in Samu za trud in voljo! <3

GEODETI NA IZMENJAVI V GRČIJI

1. KAKO BI OPISAL POKLIC GEODETA?

Poklic geodeta bi opisal kot zelo razgibano in dinamično delo, saj zajema dejansko meritev na terenu z določenimi inštrumenti, računalniško obdelavo zajetih podatkov iz meritev ter stik z strankami oz. naročniki ki, naše usluge potrebujejo.

2. ZAKAJ SI SE ODLOČIL ZA TA POKLIC?

Odločitev za ta poklic ni bila enostavna, saj nisem vedel, če bo to prava izbira zame. Šola je bila daleč od doma, zato sem se še težje odločil zanj. Te odločitve ne obžalujem niti malo, ker sem spoznal, da me delo v tej stroki veseli.

3. KAKO SE VIDIŠ V PRIHODNOSTI V TEM POKLICU?

Vidim se kot zaposlen na državni geodetski upravi ali pa kot zaposlen geodet pri nekem zasebnem podjetju. Sicer pa v današnjih časih redko kdo dobi službo za katero se je izšolal, torej ne vem točno kam me bo življenje vodilo. V vseh primerih pa se vidim okrog vozečega v dobrem avtu.

4. KAKO JE BILO NA IZMENJAVI V GRČIJI?

V Grčiji je bilo super!

5. KAJ TI JE BILO NAJBOLJ VŠEČ?

Najbolj mi je bil všeč giros, gostoljubnost in temperament ljudi. Bil sem tudi presenečen nad tem, kako so vidne posledice finančne krize iz leta 2007 v Grčiji še danes.

6. KAKŠNA JE RAZLIKA MED SLOVENSKIMI IN GRŠKIMI SREDNJEŠOLCI?

Razlike ni, imajo enake hobije in metode preživljanja prostega časa.

EVA: Kaj ste kot otrok želeli postati, delati ko odrastete?

RAVNATELJICA: Ko sem bila majhna, osebno se sicer ne spominim vendar moji starši to radi povedo, sem ob vprašanju na katero šolo bom šla, vedno rekla, da bom hodila v šolo za direktorja. In pogled kako se je obrnilo, nisem sicer direktorica, sem pa ravnateljica, kar je zelo podobna stvar. Je pa res, da so ljudje skozi moje celo življenje v meni prepoznavali voditeljske spodobnosti, tako da sem od raznih predsednikov razreda in podobnih funkcij napredovala do sedanjega delovnega mesta. Drugače pa je bil šport vedno moj zvesti spremljevalec.

EVA: Kaj vse ste že delali?

RAVNATELJICA: Po končanem študiju sem bila 8 let profesionalna športnica, nato pa sem se leta 1996 zaposlila v Dijaškem domu Bežigrad, sprva kot vzgojiteljica, kasneje kot ravnateljica. Služb nisem menjala praktično nič, saj sem po športni karieri prišla v dijaški dom in tukaj tudi ostala.

EVA: Kako bi opisali vaš trenutni poklic?

RAVNATELJICA: To je poklic, ki terja vsestranskost. Kot ravnatelj se znajdeš v vlogi pedagoškega vodje, menedžerja, iskalca različnih ponudb, mediatorja, vzgojitelja, tako da moraš biti ves čas na preži.

Poklic je zelo pester, kar mi ustreza, s svojim položajem sem zadovoljna, saj mislim da mi te stvari ležijo. Všeč mi je, da me ne pusti spati, saj moraš hkrati razmišljati o razvoju ustanove, v naslednjem trenutku prispe pošta z ministrstva, v naslednjem trenutku pa zopet spet nekaj popolnoma drugačnega.

EVA: Kako bi z eno besedo opisali svoj poklic.

RAVNATELJICA: Turbulentno. To ne mislim v slabem smislu, vendar vedno znova pridejo novi izzivi na pot. Osmo leto sem ravnateljica in mislim da se kot ustanova samo izboljšujemo.

EVA: Ali bi radi zamenjali vaš trenutni poklic in če ja, kaj bi še radi delali?

RAVNATELJICA: Nimam želje po zamenjavi svojega poklica, vendar je moj sanjski poklic imeti svojo mizarško delavnico in izdelovati lesene igrače za otroke. To so moje že dolgoletne sanje, če bo v prihodnosti dovolj časa, se mogoče uresničijo. Malenkosti za svojega otroka sem že naredila, hiško in podobne malenkosti, vendar je tukaj glede uresničitve mnogo če-jev, saj se je s tem težko preživljati. Vendar bodo les in izdelava igrač v prihodnosti definitivno postali moj stalen hobi.

EVA: Hvala za vaše odgovore in čas. Lep dan!

intervju z varnostnikom

Našemu varnostniku Dijaškega doma Bežigrad, Amelu Hodžiću, sem postavila nekaj vprašanj v zvezi s poklici. Govorila sva o njegovih otroških željah, poklicih, ki jih je že opravljal, poklicu varnostnika in prihodnjih delih, ki bi jih še rad opravljal. Odgovarjal je rad in ob intervjuvanju sem se neizmerno zabavala.

1. Govorila bova o poklicih in sicer za rubriko o poklicih v domski Cenzuri. Prvo vprašanje je; kaj ste si kot otrok želeli postati/delati ko odrastete?

V bistvu sem imel veliko sanj, več različnih stvari. Recimo ti standardni, kot so astronaut, pilot, popotnik okoli sveta (vem, da to ni poklic ampak vseeno)...

2. Kaj vse pa ste že počeli? Katere službe ste že

opravljali?

Kaj vse nisem počel, bi bilo lažje vprašanje (smeh). Sem klasični univerzalec, znam veliko stvari ampak nič 100% (smeh). Bil sem direktor v svojem podjetju, prodajalec, električar, taksist, trenutno sem varnostnik....

3. Opišite vaš trenutni poklic.

Osnova je delo varnostnika. Torej, sem tu na recepciji, nadzorujem kamere, skrbim za varnost, kar je bistvo. V glavnem je to delo z dijaki.

4. Ali bi poklic zamenjali in kaj bi v življenju še radi opravljali?

Trenutno ne razmišljam o zamenjavi poklica.

Najlepša hvala za vaše odgovore.

Intervju s
kuharjem

Kako ste se odločili za svoj poklic in zakaj?

Pojma nimam. Starši so bili v podjetju ali na njivi, zato sem bil veliko sam doma in moral kuhati. Za srednjo šolo sem se odločil sam, saj mi je kuhanje všeč.

Kako vam je delati v DDB? Kaj bi pohvalili in kaj bi spremenili?

Tu mi je super, saj sem tudi sam bil kot dijak v domu. Učence razumem; imate podobne probleme, kot sem jih imel tudi jaz v otroštvu in puberteti, pa še danes sem 'neresen' (smeh). Ne ljubi se vam pospravljati sob, nočete jesti določene hrane...

Ničesar ne bi spreminjal, želel pa bi, da bi se o hrani in jedilniku pogovarjali bolj konstruktivno, ne samo s pripombami. Prosim, da ste razumevajoči, ker vas je veliko in ima vsak svoje želje. Pohvalil bi vse zaposlene, saj smo pridni in delovni :D

Kaj bi svetovali našim dijakom?

Nikogar ne smete sovražiti. Sprejemajte različnost med ljudmi, ne glede na raso, spolno usmerjenost... Glejte široko.

ime: ZORAN BOJNICIĆ
poklic: HOTELIRSKO-TURISTIČNI TEHNIK
kraj bivanja: LJUBLJANA
astrološko znamenje: LEV
rojstni dan: 8. avgust
življenjski moto: VSE KAR POČNEM, POČNEM Z VESELJEM
domače živali: PSICA LOLITA (pasma coton de tulear)
mesto ali narava: Oboje
naj letni čas: POLETJE
naj počitniška destinacija: najraje sem v svoji vasi
naj rastlina: ČEŠNJA, PELARGONIJE, PETUNIJE
naj žival: PES IN MAČKA
naj hobi: KOLESARJENJE

Poklici

**Katja
Belec**

#okoljevarstveni tehnik

Moj poklic vidim kot poklic prihodnosti, saj brez takih poklicev življenje na tem planetu ne bo več možno. Najbolj mi je všeč, da se učimo v teoriji in praksi ter se pogovarjamo o vsakodnevni problematiki povezanih z okoljevarstvom. Zanj sem se odločila, ker se mi je zdel zanimiv in pomemben za prihodnost. Upam, da se bo na tem področju odprlo več delovnih mest in da bomo zasedli tudi tista, na katerih bi morali biti, ampak nismo.

Nejc Klemenčič

#upravljalec težke gradbene mehanizacije

Svoj poklic vidim kar zahtevno, saj zahteva veliko zbranosti in občutka. Najbolj mi je všeč pri mojem poklicu to, da imam v svojih rokah veliko moči, ki jo lahko uporabim. Zanj sem se odločil, ker je iskan poklic v tujini ter ponuja različne možnosti za zaposlitev. S svojim poklicem se vidim v kakšni firmi ali pa v SPju.

Katja Kozlevčar

#kreativna vzgojiteljica

Če mislite, da se vzgojiteljice v vrtcu samo igrajo, se motite. Vzgojiteljica ima namreč veliko več nalog. Med drugim kdaj naredi tudi kakšno igračo. V tem šolskem letu sem petke preživljala na praksi v vrtcu in za konec sem tudi jaz naredila igračo - didaktično knjigico, ki si jo lahko ogledate na fotografijah.

Kako sem jo izdelala?

Najprej sem zbirala ideje za posamezne strani. Ko sem točno vedela, kaj bo knjiga vsebovala, sem se odpravila v 'Tedijs' (ki bi bil lahko moj sponzor) in nakupila potreben material - pretežno je izdelana iz penaste gume in filca. Ko sem se enkrat lotila šivanja, sploh nisem mogla nehati. Knjigica je bila tako končana v dobrih dveh tednih (vendar sem vmes počela še druge stvari).

Nad svojim izdelkom sem bila zelo navdušena in se najprej sama poskusila igrati, nato pa sem jo predstavila še otrokom v vrtcu. Tudi njim je bila knjigica zelo všeč, sama pa sem zelo uživala, ko sem opazovala, kako so se z njo igrali. Nekaj najlepšega je, ko se za nekaj potrudiš ter potem vidiš, da je nekomu to všeč. In najmlajši znajo to zelo dobro pokazati.

#frizer

Frizerstvo je zelo zanimiv poklic, če smo seveda dobri v njem, to je skoraj edini poklic v katerem lahko stranki uničimo samozavest za pol leta ali pa jo razveselimo z odlično frizuro.

V frizerstvu mi je najbolj všeč moško striženje ter oblikovanje brade.

Zanj sem se odločil, ker sem v salonu že od malih nog in sem začel striči že v 8. razredu.

V prihodnosti sem mislil odpotovati v London na izobraževanje za kak mesec ali dva in potem, ko bi prišel nazaj, bi nekje v bližini mojega doma odprl salon.

Manca Udovič

#oblikovalka oblačil

Poklic modnega oblikovalca vidim kot ustvarjalen in zabaven poklic. Pri njem se lahko sprostim, delam svoje kolekcije in mogoče v prihodnje tudi izdelam to. Po zaključenem šolanju želim nadaljevati s faksom in nato priti čim višje v svetu mode.

Danijel Vrtovec

#medijski tehnik

1. Poklic medijski tehnik vidim kot zelo versitilen poklic, saj zajema zelo veliko, tako rečenih "podpoklicev". Medijski tehnik je usposobljen za opravljanje poklicev, ki so povezani z mediji, torej, kar zajema fotografiranje, video snemanje, audio snemanje, oglaševanje, oblikovanje raznih oglasov (vizitk, plakatov, reklam, brošur, koledarjev itd.), oblikovanje raznih grafičnih izdelkov. To pomeni, da imamo kot medijski tehniki, veliko možnosti, oz. širok spekter fakultet na katerih lahko naše znanje še izpopolnimo in veliko poklicev v katerih se lahko zaposlimo.

2. Pri mojem poklicu mi je najbolj všeč kako iz nič lahko naredimo mnogo stvari; postopek kako iz ideje pridemo do neke vzornega izdelka. Všeč mi je tudi to, da je v procesu izdelave nekega izdelka vpletenih veliko ljudi, kar pomeni, da spoznamo veliko ljudi, kar je vedno plus tako za reference kot nabiranje nekega "repertoarja" ljudi s katerimi lahko tudi v prihodnje sodeluješ.

3. Nekje v 6. razredu os. šole, sem se spoznal s fotografijo in opazil, da me to res zanima, kasneje sem okusil še poklic snemalca, režiserje, pa še kaj bi se našlo. Skratka, ugotovil sem, da je to neka stvar, ki me res zanima in bi si jo želel opravljati v življenju in od tega tudi služil ter živel.

4. Trenutno sem v fazi, ko me najbolj zanima audio in so moje sanje postati izvrsten tonski mojster. Moje "sanje" so potovati po svetu z bendi, hoditi po turnejah in upravljati ozvočenje. Mogoče je trenutno ta cilj zame še malo daleč, vendar nič ni nemogoče. Sicer pa, tudi če mi ne uspe ravno priti do te stopnje, se vsekakor vidim v nekem poklicu povezanem z audio produkcijo. Ali na kakšnem radiu, ali v kakšni agenciji za ozvočevanje.

Poklici

Maks
Bandelli

#gradbenik/podjetnik

Sem Maks Bandelli dijak 4. letnika Srednje gradbene, geodetske in okoljevarstvene šole Ljubljana. Obiskujem program gradbeni tehnik. Gradbeni objekti so unikatni. Zato je gradbeništvo panoga, ki zahteva ustvarjalne, inovativne in predane strokovnjake, kjer ni prostora za napake, kjer je enako pomembno dobro temeljno znanje kot poznavanje materialov in tehnologij in kjer je končni izdelek rezultat usklajenega dela. Svoj poklic vidim, kot eno izmed pomembnejših panog prisotnih v vsakdanjem življenju. Gradbeništvo vpliva na počutja in na kvaliteto življenja ljudi. Pri svojem poklicu obožujem timsko delo na terenu, s tem ne mislim izvajanja zidarskih del, temveč skupno timsko preučevanje in načrtovanje raznih objektov. Ker prihajam iz družine podjetnikov ter ljudi, ki se ukvarjajo z grosiranjem gradbenih materialov, pripomočkov, maziv in olj ter gradbene mehanizacije, sem bolj nagnjen k ekonomskemu delovanju podjetja. Po končani 4. stopnji izobrazbe na področju gradbeništva se zame šolanje na področju gradbeništva zaključuje, vendar se bom v prihodnjem poklicu še srečeval z njim. Za ta poklic sem se odločil predvsem zato, da pridobim nekaj znanja na področju gradbeništva, katero mi bo pomagalo pri opravljanju mojega poklica. Sedaj sem se vpisal na fakulteto za podjetništvo, kjer se bom dokončno izšolal za popolno opravljanje mojega poklica. V prihodnosti se vidim v našem družinskem podjetju, kjer bom z veseljem opravljal svoje delo, zavedam se da je pot do uspeha še dolga, ampak ne bom obupal, podal se bom novim izzivom in novemu pridobivanju znanja, saj se bom v mojem poklicu vsaki dan naučil nekaj novega.

Tara Ukmar

#plesalka

Kot vsaka deklica, sem si tudi jaz želela plesat balet. Mama je z veseljem pritrdila in pri štirih letih sem začela s svojimi prvimi plesnimi koraki. Vedno sem se na baletu zabavala, ampak že pri mladih letih sem začutila, da mi ples ne predstavlja le zabave, ampak nekaj več. Plesni učitelji so z mano delali, ker so opazili predvsem veliko željo in talent, bolj kot baletne preddispozicije. S plesom sem odraščala, kar me je tudi zelo discipliniralo. Želja je postajala vse večja in temu je sledilo še večje garanje in veliko odrekanj.

Za šolo SVŠGL-smer sodobni ples sem se odločila, ker mi je predstavljala še več možnosti za pridobitev plesne širine, ki zelo pripomore k gibanju baleta in obratno. Vzporedno opravljam nižjo baletno šolo na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana, ker je balet moja največja ljubezen in hočem z njim nadaljevati. Ker se balet in sodobni ples dopolnjujeta v splošni plesni tehniki, opazim velik napredek na obeh področjih. V naslednjih letih si želim še več napredka in uspehov. Zavedam se, da so v plesu vzponi in padci, a nič me ne sme na svoji poti do uspeha podreti. V nadaljnjem si želim priključiti akademijam za ples ali plesnim kompanijam. Pri plesu najbolj uživam ob naporu in občutku, da postajam boljša. Neizmerno uživam ob prepuščanju glasbi in plesni disciplini. Vem, da je ples nepredvidljiv, zato me do ciljev čaka še veliko garanja.

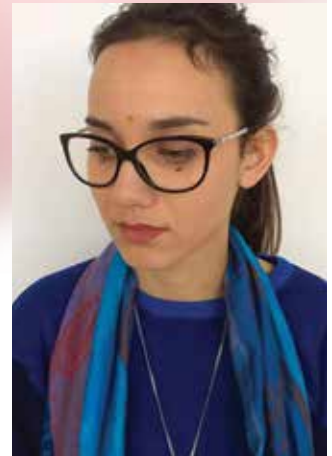
Liza Ramoveš

#dramsko-gledališka gimnazija

Ime mi je Liza Ramoveš in hodim na umetniško gimnazijo – dramsko gledališka smer. Kot vsak gimnazijec na koncu gimnazije pišem splošno maturo in še nimam poklica, ampak postanem gimnazijski maturant.

Na dramsko-gledališki gimnaziji imamo posebne predmete kot so dramsko-gledališka delavnica, video in film, zgodovina in teorija drame in gledališča ipd., ki nam predstavljajo poklic igralca. Učimo se tudi nekatere igralske tehnike, v tretjem letniku delamo po načelih Stanislavskega. Vsako leto pa s pomočjo profesorjev delamo na produkciji, kar je definitivno moj najljubši del. V prvem letniku dobiš majhno, skoraj nepomembno vlogo, ampak starejši ko si, večja vloga ti je dodeljena, namreč imaš več znanja. Zares začneš raziskovati vlogo in se poglobljati v delo.

Za gledališko gimnazijo sem se odločila, ker me igra fascinira in res se lahko veliko naučimo. V prihodnosti se ne vidim v tem poklicu in po srednji šoli ne bom nadaljevala svoje poti z igrilstvom. Prav gotovo pa bom od »dramske« odnesla vsaj preprečen strah pred nastopanjem, glasno in razločno izgovorjavo, veselje do branja dramskih del, predvsem pa odprt um in ustvarjalen pogled na svet.

Tea Tominc

#gimnazijec

Kot poklic seveda največkrat smatramo opravljanje nekega dela, za kar pa smo plačani.

Toda vsak gimnazijec ve, da je tudi gimnazija lahko poklic. Kupi papirja višji od tebe, neprestani testi in spraševanja, da domačih nalog sploh ne omenjam. Toliko dela, pa še plačajo ti ne. Kvečjemu si ti tisti, ki plačuješ drago ceno za ta poklic, na primer s stresom, neprestanim učenjem, propadom socialnega življenja, neprespanostjo in naveličanostjo sedenja za mizo pol dneva. Seveda se ti v veliki večini trud poplača, to pa nam ne preprečuje celo šolsko leto sanjariti le o počitnicah – naš dopust.

Poklic gimnazijca lahko pogledamo tudi iz drugega zornega kota. Po končani gimnazijski maturi namreč nimaš poklica, zato si primoran iti na faks in tam prestati še 4 leta učenja. Skratka ponavlja se ista zgodba kot v gimnaziji. Veliko študentov tako nad faksom obupa in ne diplomira, spet ostane brez poklica. Še bolj rečeno, ostane mu poklic gimnazijca.

Tina Curk

#logistik

Logistika je zelo širok pojem in se uporablja praktično povsod in je del vsakdanjega življenja, s katerim pa se nekateri več ukvarjamo.

Pri tem mi je najbolj všeč razgibanost dela, to da se delo ne ponavlja in ni vedno isto, všeč mi je načrtovanje novih stvari in izboljševanje starih.

Za logistiko sem se odločila ker se veliko srečujem z njo in se večina sorodnikov ukvarja s tem.

Za prihodnost pa bomo še videli.

Mitja Zadnik

#mehatronik

Sem dijak Srednje poklicne in strokovne šole Bežigrad smer tehnik mehatronike. Za ta poklic sem se odločil, ker mislim, da je zelo obširen in zaznamovan po celem svetu. Vse bolj in bolj se ga bo uporabljalo v prihodnosti. Je pa tudi zelo zanimiv in veliko se lahko naučiš tudi za vsakdanje življenje. O prihodnosti o svojem poklicu ne razmišljam še kaj preveč, saj me čaka še faks. Nikoli pa ne veš kam te nesejo pota.

Še par besed o dijaškem domu: V dijaškem domu sem se imel lepo. Všeč mi je bilo spoznavati nove ljudi in upam da bomo z njimi tudi ohranili stike. Seveda pa mi bo ostalo v spominu tekmovanja iz Domijade na Rogli, kjer smo se kljub športnim aktivnostim pozabavali in popili "kozarček" ali "dva". Na koncu bi se še zahvalil vzgojiteljici Mojci Bekš za prenašanje in razumevanje.

Žiga Abram

#mehatronik

Sem Žiga Abram dijak srednje poklicne in strokovne šole Bežigrad smer mehatronika. Za ta poklic sem se odločil, ker me veseli in ker menim, da v tem poklicu ne bo pomankanja zaposlitve. To smer bi priporočil tudi ostalim, ki se ne morejo odločiti za smer nadaljnega šolanja. Ko sem se odločil za šolanje v Ljubljani in posledično tudi za Dijaški dom Bežigrad, mi ni bilo žal, saj v dijaškem domu pridobiš veliko novih prijateljev in nikoli ti ni dolgčas. Tudi meni bo najbolj v spominu ostala Domijada, kjer smo se pozno v noč povsneli z dijaki iz drugih domov (primanjkovalo ni niti žlahtne kapljice).

Marjana Štrukelj

#gastronomsko-turistični tehnik

Poklic gastronomsko turistični tehnik, v pogovornem jeziku gostinski tehnik je poklic kuharja in natakarja. Pristop in znanje do tega poklica sta zelo pomembna, saj se vse to odraža v delu z gosti in seveda kuhanju. Za ta poklic se odločiš le, če uživaš v svojem delu, saj so urniki pri tem poklicu zelo naporni.

Jaz osebno sem ta poklic izbrala, ker me že od majhnega vleče v kuhinjo k štedilniku. Za kar sta me navdušili moja mama in nona, ki odlično kuhata. Sedaj obskujem 4.letnik SSŠGT v Ljubljani in če bi me vprašali, če bi se še enkrat vpisala v isto srednjo šolo, bi vam z velikim veseljem rekla "DA", saj je to poklic, ki me vsak teden pri pouku prakse postavlja pred nove izzive in nove izkušnje. Ker mi pa ti izzivi niso dovolj, sem šla po nove na tekmovanja in seveda na praktično usposabljanje z delom pri delodajalcu.

Kljub temu, da letos končam s šolanjem sem se odločila, da bom še naprej vztrajala in uživala v tem poklicu. Ker pa ne želim iti po končanem šolanju takoj delat, sem se vpisala na VSŠ Bled, kjer bom lahko svoje znanje in izkušnje gradila naprej, ki mi bodo v prihodnosti prišle prav, ko si bom našla službo v gostinstvu.

#medicinska sestra

Svoj poklic vidim zelo zahteven, kajti v nas ljudje polagajo svoje upe, želje in upajo, da bomo pomagali njihovim najbližjim, pa tudi njim. Velikokrat sem slišala besede: "Njegovo/Njeno življenje je v zdravnikovih in vaših rokah, kajti za vsakim uspešnim zdravnikom stoji vsaj ena medicinska sestra, ki ga podpira." Te besede popolnoma spremenijo pogled na življenje in na delo medicinske sestre. Biti medicinska sestra ni samo služba, to je način življenja, kajti vsak pacient rabi junaka.

Pri poklicu mi je najbolj všeč to, da lahko nekomu pomagam in mu s tem polepšam dan ali pa vrnem nasmeh na lice. Včasih to ni enostavno. Včasih moramo zadržati svoje solze ter ljudem risati nasmeh na lice in jim dajati nasvete. Vsi problemi, skrbi, slabosti izginejo, ko nekomu rešiš življenje. To je nekaj kar nikoli ne pozabiš, to je občutek katerega nikoli ne bom znala opisati. Ta poklic spremeni človeka, postane drugačen, boljši.

V otroštvu sem si želela, da bi pomagala drugim, pa sem se odločila, da se vpišem v zdravstveno šolo. Zelo zanimivo mi se je zdelo delo v bolnišnici in izkazalo se je res za dobro. Največji razlog, zakaj sem se odločila za poklic srednje medicinske sestre je, da bi pomagala ljudem.

Pa še nekaj razlogov, zakaj je dobro biti dober z medicinsko sestro:

- Vedno imate na razpolago nujno medicinsko pomoč.
- Najboljše znamo negovati.
- Smo nežne.
- Razumemo tuje probleme.
- V bolnici boste vedno na vrsti prek vrste.
- Rade imamo otroke in smo dobre v kriznih situacijah.
- Vaše srce bo najbolj sigurno v naših rokah ;)

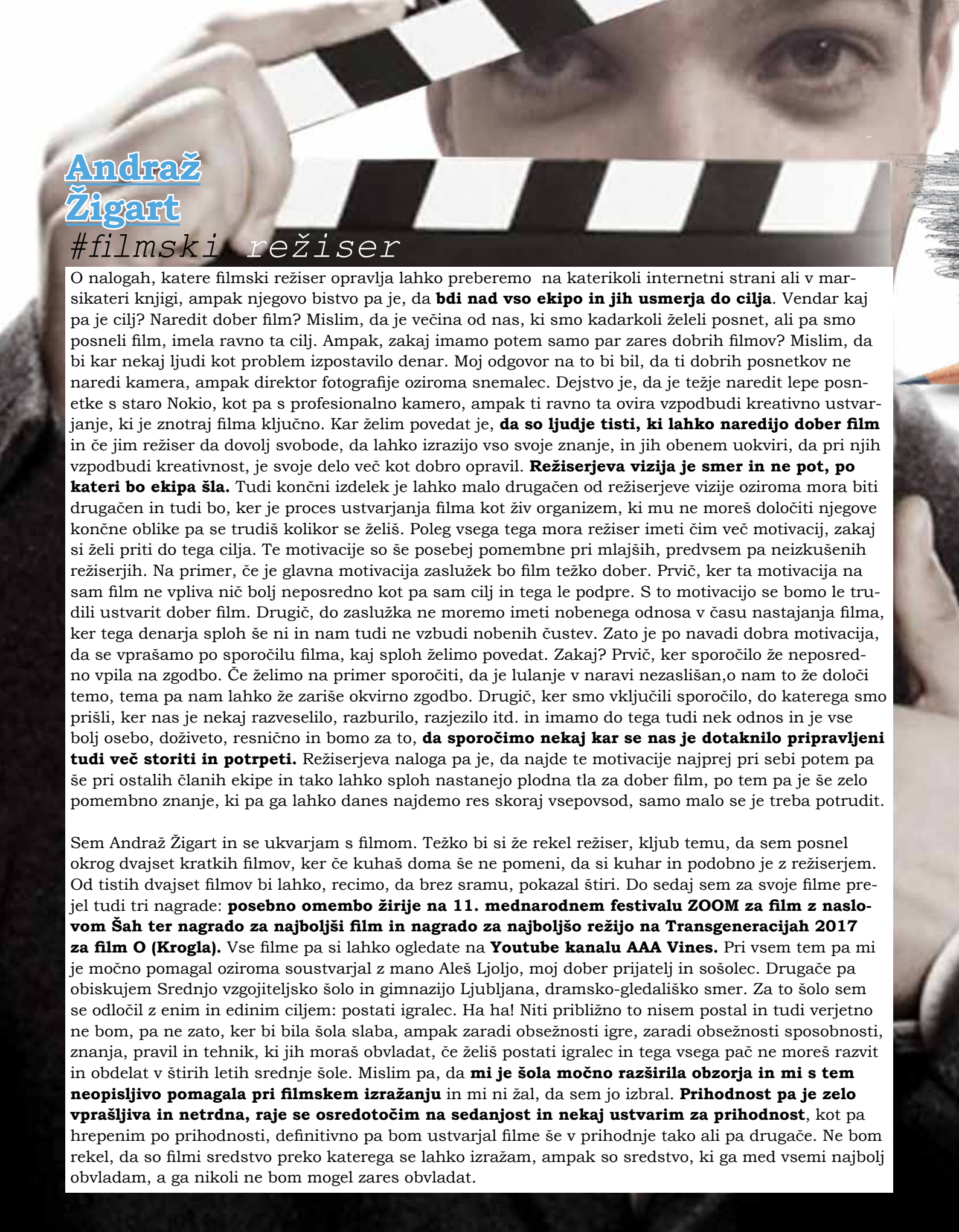

Tomaž Palčič

#avtokaroserist

Moj poklic (delo) vidim zelo v svetli luči, kajti to delo bo vedno in avti se bodo iz dneva v dan razbijali - naravne nesreče (toča, sneg) in nikoli ne bo dolgčas. Najbolj mi je všeč to, ko pride v delavnico kašna dobra mašina in začnemo delati in pedenati.

Odločil sem se zato, ker me to delo z avtomobili že od majhnega zanima in vidim dolgotrajno delo in zaslužek (dober). V prihodnosti želim imeti doma delavnico. Tako, da dolgčas v življenju ne bo, čez teden delavnica, čez vikend špilanje s skupino "Mladi gamsi" in čas za punco. Heheheh

Andraž Žigart

#filmski režiser

O nalogah, katere filmski režiser opravlja lahko preberemo na katerikoli internetni strani ali v marsikateri knjigi, ampak njegovo bistvo pa je, da **bdi nad vso ekipo in jih usmerja do cilja**. Vendar kaj pa je cilj? Naredit dober film? Mislim, da je večina od nas, ki smo kadarkoli želeli posnet, ali pa smo posneli film, imela ravno ta cilj. Ampak, zakaj imamo potem samo par zares dobrih filmov? Mislim, da bi kar nekaj ljudi kot problem izpostavilo denar. Moj odgovor na to bi bil, da ti dobrih posnetkov ne naredi kamera, ampak direktor fotografije oziroma snemalec. Dejstvo je, da je težje naredit lepe posnetke s staro Nokio, kot pa s profesionalno kamero, ampak ti ravno ta ovira vzpodbudi kreativno ustvarjanje, ki je znotraj filma ključno. Kar želim povedat je, **da so ljudje tisti, ki lahko naredijo dober film** in če jim režiser da dovolj svobode, da lahko izrazijo vso svoje znanje, in jih obenem uokvirji, da pri njih vzpodbudi kreativnost, je svoje delo več kot dobro opravil. **Režiserjeva vizija je smer in ne pot, po kateri bo ekipa šla**. Tudi končni izdelek je lahko malo drugačen od režiserjeve vizije oziroma mora biti drugačen in tudi bo, ker je proces ustvarjanja filma kot živ organizem, ki mu ne moreš določiti njegove končne oblike pa se trudiš kolikor se želiš. Poleg vsega tega mora režiser imeti čim več motivacij, zakaj si želi priti do tega cilja. Te motivacije so še posebej pomembne pri mlajših, predvsem pa neizkušenih režiserjih. Na primer, če je glavna motivacija zaslužek bo film težko dober. Prvič, ker ta motivacija na sam film ne vpliva nič bolj neposredno kot pa sam cilj in tega le podpre. S to motivacijo se bomo le trudili ustvarit dober film. Drugič, do zaslužka ne moremo imeti nobenega odnosa v času nastajanja filma, ker tega denarja sploh še ni in nam tudi ne vzbudi nobenih čustev. Zato je po navadi dobra motivacija, da se vprašamo po sporočilu filma, kaj sploh želimo povedat. Zakaj? Prvič, ker sporočilo že neposredno vpila na zgodbo. Če želimo na primer sporočiti, da je lulanje v naravi nezaslišano, o nam to že določi temo, tema pa nam lahko že zariše okvirno zgodbo. Drugič, ker smo vključili sporočilo, do katerega smo prišli, ker nas je nekaj razveselilo, razburilo, razjezilo itd. in imamo do tega tudi nek odnos in je vse bolj osebo, doživeto, resnično in bomo za to, **da sporočimo nekaj kar se nas je dotaknilo pripravljeni tudi več storiti in potrpeti**. Režiserjeva naloga pa je, da najde te motivacije najprej pri sebi potem pa še pri ostalih članih ekipe in tako lahko sploh nastanejo plodna tla za dober film, po tem pa je še zelo pomembno znanje, ki pa ga lahko danes najdemo res skoraj vsepovsod, samo malo se je treba potruditi.

Sem Andraž Žigart in se ukvarjam s filmom. Težko bi si si že rekel režiser, kljub temu, da sem posnel okrog dvajset kratkih filmov, ker če kuhaš doma še ne pomeni, da si kuhar in podobno je z režiserjem. Od tistih dvajset filmov bi lahko, recimo, da brez sramu, pokazal štiri. Do sedaj sem za svoje filme prejel tudi tri nagrade: **posebno omembo žirije na 11. mednarodnem festivalu ZOOM za film z naslovom Šah ter nagrado za najboljši film in nagrado za najboljšo režijo na Transgeneracijah 2017 za film O (Krogla)**. Vse filme pa si lahko ogledate na **Youtube kanalu AAA Vines**. Pri vsem tem pa mi je močno pomagal oziroma soustvarjal z mano Aleš Ljoljo, moj dober prijatelj in sošolec. Drugače pa obiskujem Srednjo vzgojiteljsko šolo in gimnazijo Ljubljana, dramsko-gledališko smer. Za to šolo sem se odločil z enim in edinim ciljem: postati igralec. Ha ha! Niti približno to nisem postal in tudi verjetno ne bom, pa ne zato, ker bi bila šola slaba, ampak zaradi obsežnosti igre, zaradi obsežnosti sposobnosti, znanja, pravil in tehnik, ki jih moraš obvladati, če želiš postati igralec in tega vsega pač ne moreš razvit in obdelati v štirih letih srednje šole. Mislim pa, da **mi je šola močno razširila obzorja in mi s tem neopisljivo pomagala pri filmskem izražanju** in mi ni žal, da sem jo izbral. **Prihodnost pa je zelo vprašljiva in netrdna, raje se osredotočim na sedanost in nekaj ustvarim za prihodnost**, kot pa hrepenim po prihodnosti, definitivno pa bom ustvarjal filme še v prihodnje tako ali pa drugače. Ne bom rekel, da so filmi sredstvo preko katerega se lahko izražam, ampak so sredstvo, ki ga med vsemi najbolj obvladam, a ga nikoli ne bom mogel zares obvladati.

MIA ŠKOBERNE

HOBI ALI/IN POKLIC

Živijo! Sem Mia Škoberne. Stara sem 15 let in kot si že ugotovil(a), ob prostem času rada rišem. Sprva, kot samouk nisem prav uspela. Tudi razkrivala se nisem. Moji starši so pozneje ugotovili, da imam žilico za risanje s tem, ko so me našli v sobi bedeti čež noč in ustvarjati te linije, ki naj bi se na koncu izkazale za nek portret. Začela sem s svinčnikom, potem sem počasi prešla na barvice. Moje prve risbe so bile obupne. Prav spomnim se, kako sem na Instagramu iskala umetnike in obupano razmišljala: "Kak jim uspe tak lepo narisat..., pa tko realistično vse izgleda..., kot slika..."

Če zdaj pogledam nazaj, če pogledam svoje risbe in razmišljam, kako bi spremenila nos, usta, bolj natančno popravila oči... In potem se spomnim: "Zakaj bi to naredila? Dej ljudem vedet, da si točno zaradi vseh teh narobnih potez, ki si jih naredila na sliki, prišla že na to raven, da te opazijo youtuberji, ki jih sama zelo rada gledaš."

Risanje me sprošča. Potrebujem samo list papirja, barvice in malo glasbe!

Čeprav zdaj, ko imam dovolj opravka s šolo težko najdem čas za risanje... V redu, pa saj bo med poletnimi počitnicami več časa. Jaz osebno ne vidim risanja kot mojo službo, saj v tem ne vidim dovolj zaslužka. Poleg poklica, ki si ga bom v prihodnosti prislužila (obiskujem medijsko šolo) in me še zraven risanja veseli, se bo še vedno našel čas za kakšen portret.

mia_teen_art
mia_skoberne

Mia Škoberne

MSkoberne

So mi rekli naj napišem slovo od doma,
da ne vem kako začeti o tem sploh ni dvoma.
Srednješolski časi so za nas minili,
kaj naj rečem, velik smo ga spili.
Velikokrat smo delali vzgojiteljem probleme,
si na hodniku kdaj slišal, da smo hudičevo seme.
Mlajšim smo definitivno bili za vzor,
včasih se je blo za vprašati kdo je tu nor.
Šola bila je za ene težava, za druge zabava,
zaradi nje pa oboje bolela je glava.
Smo se med učnimi pridno vsak dan učili,
da smo v četrtek lahko zali...
No, da si na koncu ne pokvarim ugleda,
želim reči, HVALA ti dom, za vse seveda!

Dragi vzgojitelji!

Zaradi vseh vas smo v štirih letih dozoreli,
in zagotovo najboljšo mladost preživeli.
Da doživeli smo del ljubljanske svobode,
hvala za vse večerne izhode.
Hvala za vse objeme in lepe besede,
pa tudi za vaše težaške obrede.
Na vse zadnje res bilo lepo je z vami,
saj ste bili naš drugi ati ali mami.

Pozabiti ne smemo na naš »security team«,
ki so imeli včasih kar hud režim.
Vendar vseeno bodimo iskreni,
velikokrat smo mimo njih prišli poceni,
ko nam je kdo izmed njih pogledal čez prste,
ko so se iz Krinke vile dijaške vrste.
Pa je tukaj še naša hrana,
ki včasih ni bila ravno slana,
pri zajtrku vedno kakšna banana,
pa kuhar z majico »Forever Nirvana«.
No pa vsi ostali v domu,
ki so skrbeli, da gre vse po bontonu.
Da mamo čisto posteljnino,
predvsem pa, da se vsi imamo fino.

Bom končala tako kot sem začela,
to so bila naša štiri leta cela.
Ostali so nam smeh, poznanstva in spomini,
od prvega letnika, ko smo bili še majhni pingvini,
do zdaj z veliko pridobljenimi čini,
stopamo v svet svobode in hvala DDB
za ta prelepa leta, ki nikoli nam ne bodo vzeta.
TVOJA LARA MLAKAR

Dragi dijaški dom!

Taja Starič

Hvala za vse nove izkušnje, ki si mi jih ponudil. Hvala za vsa nova prijateljstva in zaveznitva. Hvala za vse neponovljive večere in neprespane noči. Hvala za vzgojiteljice, ki so mi olajšale življenje. Hvala za vse pogovore in objeme. Hvala za vse večerje, kjer smo sedeli in klepetali. Hvala za mirne kotičke, kjer sem se lahko skrivala pred svetom. Hvala za toplo in udobno posteljo, kjer sem preživela večino časa. Hvala za vse norčije in neumne stvari, ki smo jih storili. Ne glede na vse, bom dijaški dom pogrešala in ga obdržala v lepem spominu. Hvala za prelepa 4 leta.

Slovo

“ Najbolj mi bo ostalo v spominu verjetno kar vse, hehe... Razni dogodki, pogovori z vzgojitelji, veliko novih prijateljev in tudi, ko smo kaj ušpičili itd. Ko bojo enkrat vnuki ... bom verjetno kar dosti povedal o življenju dijaka/študenta... ostalim bi povedal to, da naj, če bojo pridni, bojo tudi uživali. ”

Tomaž Palčič

DOKONČANIH STAVKOV

Niki Baša

Najboljše, ko si dijak so novi prijatelji, ki jih spoznaš v domu in šoli. To je čas, ko stopimo korak bližje k samostojnosti in začnemo spoznavati svoje odgovornosti in dolžnosti.

Prvi mesec v DDBju sem bila zelo družabna, spoznala sem veliko novih prijateljev s katerimi smo že na začetku doživeli veliko nepozabnih dogodivščin. Prvi mesec je bil čas za uvajanje v domski sistem in nova pravila, ki so mi sprva povzročala nekaj težav, a sem se hitro privadila.

Vzgojitelji v domu se me bodo spominjali kot pridno učenko, ki zna sama poskrbeti za svoje stvari. Vzgojiteljica Darja bi lahko povedala tudi kaj čez mojo živahnost, ki me je spremljala predvsem na začetku. Verjetno se me bodo nekateri spominjali tudi po fantovski družbi, ki sem jo po mojem mnenju uspešno krotila.

Zaposlenim v DDBju bi sporočila, naj se naprej trudijo, da bi bilo bivanje v DDB za dijake lepa izkušnja in da se vas bodo spominjali v vsaj tako dobri luči kot jaz.

Zahvalila bi se vsem delavcem, ki so mi polepšali ta 4 leta in ki so mi stali ob strani.

Dijakom v DDBju bi sporočila, naj poskrbijo za šolo, ostale stvari bodo že same prišle. Še bo časa za zabavo, tudi kakšno neumnost je priporočljivo storiti, saj se napake oprostijo, spomini pa ostanejo. Vse v mejah normale!

Poklic za katerega se čutim poklicano je medicinska sestra oz. reševalka. Želim si pomagati ljudem, moje dosedanje izkušnje pa mi pravijo, da je to poklic, za katerega sem rojena.

In še za konec: Ne učimo se za šolo temveč za življenje. Upam da vam bo učenje lažje, ko boste imeli v glavi to misel.

Aljaž Tot

Najboljše, ko si dijak je možnost druženja z ostalimi dijaki.

Prvi mesec v DDBju sem bil malce bolj zadržan, ker sem poznal bolj malo sostanovalec doma.

Vzgojitelji v domu se me bodo spominjali kot enega izmed nogometašev v domu.

Zaposlenim v DDBju bi sporočil, da zjutraj ob 7:00 naslednjih generacij več ne budijo. HAHA

Dijakom v DDBju bi sporočil, da so definitivno izbrali najboljši dijaški dom, pa čeprav se bodo morali upreti internetu v dijaškem.

Poklic za katerega se počutim poklicanega je poklic nogometaša, ker je to najlepši poklic.

In še za konec bi dodal, da je bilo bivanje v domu zares lepa izkušnja.

David Turk

Sem David Turk doma iz Loške doline...am jaa u dijaškem domu se me bodo spominjali kot navihanega, glasnega ter smešnega fanta. Haha. **Prvi mesec u DDBju sem bil tako rečeno "prpica", haha.**

Ajooj, najbolj se mi bo v spomin vtisnilo razne oslarije, zabave in glavno prijateljstva oz. prjatelji s katerimi smo preživeli in doživeli dosti lepih trenutkov in za katera upam, da bomo ohranili stike še naprej:). **Vsem bi sporočil to, da se imejte radi in se ne preveč sekirate, ker vsak nov dan prinese nekaj novega in lepega, jeeej.**

Moji načrti za prihodnje so taki: predvidevam, da jih že vsi poznate, da postanem tovornjakar, ki bo prevozil Evropo in upam delček Azije.

Za ta poklic me je prvo navdušil oče, kateri je že 35 let šofer in mislim, da bo do smrti ostal za volanom... Sej veste kaj pravijo: "Jabolko ne pade daleč od drevesa".

Haha... V tem poklicu so dobri in slabi trenutki, ampak, če ga opravljaš s srcem ni noben problem neki baubau, haha, saj itak potuješ, spoznaš nove ljudi, pokrajino in tudi kakšno ušpičiš, sam ni to za v javnost, haha.

V glavnem, upam da vzgojitelji niste izgubljali živce z mano in da me boste imeli v lepem spominu ;)

Vaaš Daaviid

ZAKAJ, KAJ, KAKO, ČEMU....?

Starši mi ne zaupajo več. Kako naj si pridobim zaupanje staršev nazaj?

Jasna Vahčič

Čas odrasčanja postavlja na preizkušnjo starše in njihove otroke. Najstniki se začnejo v obdobju srednje šole intenzivneje osamosvajati in se postavljati na svoje noge, starši pa nismo vedno pripravljeni na to in včasih to vodi v manjše in večje spore.

Starši smo po značaju in izkušnjah, ki nam jih je prineslo življenje, različni - eni bolj zaupljivi, drugi manj. Zato je tudi povrnitev zaupanja, ki si ga je najstnik z nekim dejanjem zapravil, odvisno od izkušnje staršev z njim.

Predvsem se je pomembno s starši veliko pogovarjati. Starši rabimo občutek, da si naši otroci vzamejo čas za nas, da so odkriti v odnosu do nas, da se držijo dogovorov, ki jih sklenemo in da jim ni vseeno za vzdušje v družini. In predvsem, da se trudijo v šoli in pomagajo staršem doma.

Starši pa seveda moramo to opaziti in dati našemu najstniku novo priložnost.

Kako naj se znebim stresa pred zaključkom šolskega leta?

Sara Lozej

Konec razdražljivosti, utrujenosti, neskoncentriranosti, glavobolom, paniki... Konec stresu! Kako?

Prvo pravilo: NE IZMIKAJ SE šolskim obveznostim. Ljudje odlašamo z obveznostmi, ker se bojimo neuspeha. Normalno, ampak strah ima velike oči, kar pomeni, da tisto, česar se bojimo postaja s časom še bolj strašno. Sooči se, pojdi pisat test!

Pomembna je ORGANIZACIJA. Naredi si seznam, kaj vse te v šoli do konca leta še čaka. Nato pa si za teden, ki prihaja, organiziraj obveznosti ter določi in napiši, kdaj in kaj se boš učil/a. Sledi seznamu in črtaj opravljene obveznosti in že odpisane teste. Tako boš imel/a občutek, da napreduješ in se pomikaš proti koncu. PREJ KO PRIDE, PREJ BO VSEGA KONEC (»A ne soba 308?«).

Poleg učenja je zelo pomembno, da si vsak dan vzameš čas ZASE. Vsak dan naredi nekaj, kar te vesele, sprosti. Pojdi na sprehod, telovadi, igray instrument, poglej serijo. V glavnem ODKLOPI SE.

Uči se čez dan in z učenjem zaključi do 22 ure potem pa hop v posteljo. Pomembno je, da se naspiš, da se organizem spočije in da imajo možgani čas, da se učna snov »usede«.

Najpomembnejše je, da VERJAMEŠ VASE in pozitivno razmišljaš. Če si se učil/a se mora rezultat nekje poznati. Zaupaj vase in v svoje sposobnosti. Obkroži se s pozitivnimi ljudmi, ki te navdajajo z energijo in verjamejo vate.

Torej: Organiziraj se. Uči se. Sprosti se. Naspi se. Globoko zadihaj. Zaupaj vase in akcija!!

Kako naj povem fantu, da ne želim več biti z njim, da ga ne prizadenem?

»Nisi ti kriv, ampak sem jaz. Si ful dobra oseba, zaslužiš si nekaj boljšega od mene.« Tamara Šmit

»Ni tvoja krivda, a sama se ne počutim sproščeno v tvoji družbi.« A.O.

»Sem razmišljala in ugotovila, da to ni več to, nočem te prizadeti, ampak tako več ne gre.« N.Ž.

Pošlješ ga v ku***.

»Nočem uničiti najinega prijateljstva. Žal mi je.«

Naredim tako, da on ime mene poln kufer in on mene pusti. P.B.

Usedesh se z njim dol, iskreno poveš, zakaj ne želiš več biti z njim in kaj se potem zgodi je odvisno od obeh, če je dokaj normalen ostaneta v stikih, če ne pa vsak svojo pot.

Poveš v živo, da pač ne čutiš več ljubezni/naklonjenosti/občutkov, zaradi katerih sta skupaj, da bosta končala, vendar sta še vedno kolega, če on to želi.

Zlagala sem se, da sem ga prevarala in je bil konec.

Jo popihaš, se ne javljaš, ga ignoriraš.

Preko SMS javiš, da ga zapuščaš.

»Model res si srček, ampak ne dosti velik!« M.Ķ.

ŽRTVE ROJENE V PAST RAZVOJA

Telefon, računalnik, tablice. "Mi prosim posodiš slušalke? Nujno! Ima kdo polnilec?" In potem babice, ki odložijo stacionarni telefon, zvečer ugasnejo televizijo. "Mladina je samo na telefonih, sploh se ne družijo več".

Očitki družbe, obsojanje mladine, ki uničuje sebe, zaradi tehnološkega napredka. Množica stereotipnih očitkov zamegli razumno presojo in ne ločuje in popušča. Mladi smo zasvojeni. Nekaj časa nazaj so zdravili alkoholizem, zasvojenost z drogami, zdaj v programe vstopajo mladi, zasvojeni z računalniškimi igrami, televizijo, telefonom. Pa je vsak, ki pije alkohol alkoholik? Vsak, ki se srečuje z marihuano že odvisnik? Kaj pa vsak, ki si ne predstavlja življenja brez telefona?

Navezanost na mobilne telefone in računalnike je neizmerljiva. Omogočajo nam nadzorovanje bančnih storitev, upravljanje s karticami, plačevanje, fotografiranje, iskanje poti, spremljanje menstrualnega cikla, rezultatov nogometnih tekem, telefoniranje, pisanje sporočil in ne nazadnje uporabo socialnih omrežij. Ravno ta so tista, ki si v povprečju lastijo največ našega časa.

Mladi, najstniki in prepogosto tudi aktivni zaposleni so, hote ali ne, primorani k uporabi omrežij namenjenih komuniciranju. Skupaj z razvojem vsemogočnih naprav pa se je spremenil tudi človek sam. Naša potreba po neprestanem nadzoru, spremljanju in obveščanju. Občutek, da je vsaka zgrešena informacija začetek

konca. Človeška "odgovornost" je prerasla v takšno evforijo, da je dobila posebno poimenovanje. FoMO – fear of missing out. Gre za utesnjeno potrebo, da smo neprestano informirani o drugih in v navidezni interakciji z njimi. V tako aktivnem okolju, ki smo ga ustvarili, je dobra obveščenost vsekakor ključna. Pa vendar, potrebe so eno, naša obsedenost pa nekaj čisto drugega.

Meje so tanke in najstnikom po večini ne prepoznavne. Trenutna svetovna situacija povzdiguje trend iskanja krivcev bolj, kot iskanje rešitev. Razvajenost, pomanjkanje časa staršev? Vse možnosti odgovorov so preučene, drzne razlage pa so ignorirane. Ni potrebno, da stopimo ven iz obstoječe dimenzije, predlagam zgolj, da nase pogledamo z distance. Živimo v obdobju, ko napredek človeku predstavlja izboljšave ter udobno življenje. Je mogoče, da so mladi prežeti s tehnologijo na vsakem koraku, ker živijo v obdobju, ki jim to preprosto omogoča?

Očitajo nam nespodobno in zavrženo življenje. Le redki nas dojamejo kot žrtve, rojene v past razvoja. Mnogi mladi niso bili naučeni, kako živeti brez vsakodnevnih elektronskih pripomočkov. Zavidamo tistim, ki to znajo. Poslušamo, da "v mojih časih pa ni bilo tako" in "To, kar je zdaj, je katastrofa". Mi ne moremo presojati, ker nismo živeli preteklosti. Starejši lahko. Dovolite pa mi, da kljub spoštovanju vaših mnenj, izrazim svoj strah.

So starejši zmožni kritično presoditi o dobrobiti mladih skozi čas, ali zgolj ne morejo in ne znajo sprejeti sedanjosti in hitro dosegljive prihodnosti?

○ poklicih prihodnosti

Pred kratkim me je prijatelj, ki je v ročnih spretnostih z orodjem na podobnem nivoju- nivoju začetnika- kot jaz vprašal, kakšno orodje za domačo rabo mu svetujem. Silver tape. Z njim se ne moreš poškodovati, lahko ga odlepiš, na dokaj enostaven način lahko rešiš skoraj vsa domača opravila, brez vrtanja, zabijanja, žaganja,... Ima eno samo slabo lastnost. Po popravilu popravljena stvar ne deluje estetsko. Ker sva bila s prijateljem v otroštvu oba znana kot posameznika, ki sta ob menjavanju počene gume na kolesu, dokončna uničila vse možnosti, da bi kolo kadarkoli vozilo, se mi je zdel nasvet vrhunski.

Silver tape je bil hkrati prva asociacija ob razmišljanju glede poklicev prihodnosti. Zakaj? Ker se od mladih iskalcev zaposlitve pričakuje, da so prilagodljivi, uporabni, nemoteči in lahko odstranljivi kot SILVER TAPE. Pričakuje se tudi visoko strokovnost, izvrstno komunikacijo, popolno pripadnost in strast do delovnega mesta, športno aktivnost, veliko občutka za zdravje, iniciativnost, pogum za raziskovanje, sposobnosti za sodelovanje pri delovnih procesih z najbolj nemogočimi sodelavci,... Da so popolni. Kot SILVER TAPE.

Ko razmišljam o poklicih prihodnosti nekako ne morem mimo razmišljanja, da si večinoma vsi otroci pri 10ih želijo, da so sprejeti, srečni,... Če jih vprašamo, kaj bodo, ko bodo odrasli, včasih odgovorijo, da bodo postali poklicni košarkarji, igralci igrice, pustolovci,... ti odgovori odrasle ne navduši tako kot odgovori, da bi bili radi nevrokirurgi, izumitelji, zobozdravniki,.....

Včasih gre posameznik po poti, ki je odraslim običajno precej všeč: odličen v osnovni in zelo zahtevni srednji šoli, konča na študiju zobozdravstva. Starši so zadovoljni, sosede zavistni. Popolno. Z odliko zaključi fakulteto, in postane zobozdravnik. Hiša, bazen, družina, vikend, dobra plača. Cena: vsak delovnik gledaš v usta ljudi, vohaš gnilobo, se srečuješ z nezadovoljstvom pacientov, kritiko, pohvalami, zahvalami, darili.... Je to tako težko ob dobri plači in velikem ugledu? Ali ni to bolje kot delati kot laborant v osnovni šoli, za precej nižjo plačo in ob podobnih obremenitvah? Ne vem. Ali obstaja pot, ki je bolj popolna, lažja, bolj zadovoljujoča? Ne vem. Verjamem, da ne obstaja popolna pot. Verjamem, da ne obstaja edina pot. Verjamem, da je pomembno, da gledaš, kaj je na tvoji poti. In da je poti res veliko. In vsaka je lahko vsaj malo lepa in izpolnjujoča na svoj način.

Raziskava CEDEFOP 2012 (European Center for the development of Vocational Training) kaže, da med naj »poklice prihodnosti« raziskave uvrščajo: inženirje biomedicine, epidemiologe, družinske in zakonske terapevte, znanstvenike v medicini, zobozdravnike, organizatorje dogodkov, osebne trenerje, strokovnjake za tržne raziskave, negovalce na domu, spletne razvijalce, programerje, strokovnjake za informacijsko varnost, skrbnike baz podatkov, finančne analitike, revizorje, proizvodne tehnologe, mehanske inženirje, orodjarje, kuharje, varilce in strugarje, oblikovalce kovin, elektrotehnik in vodovodarje, mehatronike,....

Če gremo še malce naprej v prihodnost je tu nekaj poklicev ki še niso izumljeni, pa morda v bližnji prihodnosti bodo: kirurg-amnezija-odstranjevanje slabih spominov, semenski kapitalist v kmetijstvu, digitalni-arheolog, dispečer dronov, organizator spletnih skupnosti, koordinator osebne nege, etiki novih znanosti, poklici, ki se ukvarjajo z oživljanjem izumrlih živalskih vrst, agent za človeške organe, geoinženirji za nadzorovanje vremena in rastlin, programerji pametnega prahu itd.

Z naštevanjem nisem želel sporočiti, da morate izbrati enega izmed prej naštetih poklicev, če želite dobiti službo, ki bo dobro plačana, ugledna,... Ne verjamem v to. Je pa verjetnost morda večja, kot če izberete izobrazbo kulturologa. Morda. Prihodnost je lahko nepredvidljiva.

Obstajajo pa poklici, ki so bili, so in bodo bolj pomembni, ugledni, bolje plačani od drugih. Pot do njih je velikokrat bolj strma in blatna kot pot do nekaterih drugih. Si jo pripravljen hoditi kljub temu, da na koncu morda ne boš deležen razgleda, ki si ga pričakoval?*

Dragi Cenzuristi!

Tokrat pišem Cenzurino kolumno zadnjič, saj v domu preživljam še zadnje tedne srednje šole. Ker sem o DDB-ju pisala že v prejšnjih številkah, pa sem se tokrat odločila osredotočiti se na naše šolsko življenje, zaradi česar pravzaprav v domu tudi smo.

Hotela sem pisati o aktivnostih, ekskurzijah in prijateljstvih, skozi katere gremo v času srednješolskega izobraževanja. Potem pa sem ugotovila, da je to zelo specifično za vsako šolo in da vsakogar verjetno ne zanima utrip življenja in dela dijakov Gimnazije Bežigrad. Zato sem se odločila pisati o trenutno najbolj aktualni temi zame in tudi za mnoge druge dijake. O maturi.

Začne se tako, da je zate vse novo...bivanje v dijaškem domu, stran od doma, staršev, prijateljev, samostojnost, ki pride zraven, sklepanje novih prijateljstev, prilagajanje ter spoznavanje z novimi, navadno zahtevnejšimi učnimi vsebinami. Si v prvem letniku in tvoja najmanjša skrb, oddaljena svetlobna leta, je matura.

Dnevi in meseci tečejo, polno je učenja, pisanja esejev, pisanja testov, seveda pa tudi druženja in zabavnih trenutkov.

Nato prideš v četrti letnik in praznovanja 18. rojstnih dnevoev se kar vrstijo. Realnost je takrat trivialna in ko te začnejo učitelji opozarjati, da se matura pospešeno približuje, misel na to odrinjaš in se prepričuješ, da je časa za učenje še na pretek.

Kar naenkrat je mesec april. Rečeš si: "Okej, zdej pa res." Takrat je prva reakcija panika. Začneš se učiti, spiš manj kot bi hotel, s prijatelji se že predolgo nisi dobil. Potem vidiš, da celotna stvar sploh ni tako grozna in pritisk popusti. Za nekaj časa nehaš delati.

Potem pa pridemo do tja, kjer sem trenutno sama. Gore knjig me še čakajo, meni pa je vsega dovolj. Počitnice imam že do potankosti načrtovane, še prej pa matura.

Ker zaenkrat luči še nisem ugledala, vam ne bom delila nasvetov, ki jih sama ne znam upoštevati. Lahko pa delim nasvete, ki sem jih dobila od starejših dijakov, zdaj že študentov, ki so skozi to že šli.

1. Začni se učiti prej, kot misliš, da je potrebno. Murphy: na koncu ti vedno manjka vsaj teden učenja.
2. Organiziraj si liste/zapiske za posamezne predmete sproti, sicer pred maturo ne boš več vedel, kaj je pomembno in kaj ne.
3. Daj vse od sebe, ker je konec blizu. Med učenjem pa ne pozabi na čas zase.
4. Spanje je super. Vendar bo ta mesec kava najboljša prijateljica.

Ko pomislim, da mi ne bo uspelo, se spomnim, da jih je čez ta moreči del srednje šole šlo že veliko. Vsi so preživeli. Le upamo lahko, da bomo to preživeli tudi letošnji maturanti.

Za vse tiste, ki vas, kot mene, čaka matura, vam želim veliko sreče. Drugim pa lep konec šolskega leta in še veliko dobrih številok Cenzure.

Kdo, kaj, zakaj, kje...?

RAZKRITE "SKRIVNOSTI" DIJAŠKEGA DOMA BEŽIGRAD PRVIČ

Glede na to, da se v dijaškem domu dogaja marsikaj (seveda s tem mislim legalne stvari, da ne bo pomote), smo se v uredništvu Cenzure odločili, da poskušamo dijake spodbuditi k temu, da nam skrivnosti razkrijejo in nas z njimi pošteno nasmejijo.

Za prvič smo se odločili, da postavimo dijakom tri popolnoma nedolžna vprašanja:

1. Izdaj eno skrivnost DDBja!
 2. Kako bi poimenoval film, če bi ga snemal o svojem življenju v DDBju?
 3. Kaj ti bo najbolj ostalo v spominu iz DDBja in boš o tem razlagal svojim vnukom?
- Hmmm, le kako so nam odgovarjali dijaki...

PRVO VPRAŠANJE:

Odgovor na le to nam je podal samo en dijak in sicer kdo drug kot David Turk, ki seveda ni želel ostati anonimen. Razložil nam je, da je njegov največji trik Nevarnost levjega skoka za katerega je patent razvil kar sam. Za več informacij o triku pa ga le kontaktirajte, saj je zelo vesel kakršnegakoli druženja.

DRUGO VPRAŠANJE:

Pri drugem vprašanju pa smo dobili kar nekaj odgovorov...

1. Master Chef - mislim, da se je nekdo želel zelo pošaliti na račun izvrstne domske prehrane;
2. Vzgojitelj Po*h - kot kaže je vzgojitelj kar dosti vplival na življenje tega dotičnega dijaka;
3. DDB mafija - hmm mislim, da so dijaki v tem domu preveč prijazni, da bi se jim lahko reklo mafija (prej bi jim lahko rekli društvo prestrašenih muckov);
4. Soba 104 - namig oziroma povabilo???
5. 50 odtenkov Davida Svejdra - mislim, da tukaj ni vprašanja za katerega Davida se gre... punce akcija!
6. Alkoholizirana hiša - tukaj je zagotovo prišlo do napake pri pisanju mar ne?
7. Življenje v najboljšem dijaškem domu - s tem pa se zagotovo lahko strinjamo vsi dijaki.

TRETJE VPRAŠANJE:

1. Slab internet - dragi dijak, vnuki ne bodo razumeli termina slab internet;
2. Pijača v Krinki - joj joj žalostno, da ti od tako kvalitetnega dijaškega doma ostane v spominu le brezalkoholna pijača v Krinki;
3. Norije - o ja to pa zagotovo;
4. Izgovori za izhode - mogoče takšne zgodbe ni ravno pametno predajati uredništvu Cenzure, saj naš časopis berejo tudi vzgojitelji (samo opozorilo za naslednjič);
5. Spomini iz raznih "dogodkov" - hmm le zakaj so uporabljeni narekovaji;
6. Trola vedno zamuja ne glede na vse - s tem se pa zagotovo vsi strinjamo;
7. Dobre bejbe - samo trikrat lahko ugibate kdo bo o "bejbah" razlagal svojim vnukom...

Za prvič smo dobili kar nekaj zanimivih informacij. Vendar smo lahko prepričani, da nas v naslednji številki Cenzure čakajo še kakšne bolj "rumene" skrivnosti...

Pismo, ki ga ne bom nikoli poslala

Ksenija Kominka

Hej,

Vem da se dolgo nisva videla ali pa govorila... ampak želim si da veš, da sem veliko razmišljala zadnje čase.... in želim si da veš.... da te pogrešam. Ne da obžalujem kar se je zgodilo ali pa da te želim videti.... samo to da te pogrešam.... samo da te pogrešam.

Zelo čudno je, da je nekdo ki te je tako dobro poznal... sedaj popolni neznanec. Včasih minejo celi dnevi ne da bi pomislila nate.... niti malo... večino časa si to pustim sama sebi, ker je lažje. Potem pa najdem nekaj... sliko, darilo, tista smešna sporočila, ki sva si jih pošiljala... in vsa teža tega, kar je bilo izgubljeno pade name. Del mene si te želi ponovno videti, te poljubiti....

Ampak vsa ta čustva postanejo prazna razmišljanja... ko sedaj pogledam nazaj se spomnim, da ljubezen ni vedno taka kakršna se zdi... to je tako lahko pozabiti. Ampak to ne pomeni, da obžalujem karkoli.. imela sva svoje razloge zakaj sva se razšla. Bili so trdni razlogi. Ampak na začetku nisva rabila nobenega razloga, da se sva se zaljubila... preprosto sva se.

Razlogi so prišli na koncu... in od takrat, se je vse vrtelo okoli razlogov. To je dobro.. vsaj zdi se mi. Pomeni, da bom enkrat našla nekoga, ki mu nebo treba reči adijo.

Del mene pogreša ljubiti nekoga in ta nekdo ljubiti mene nazaj. To je vse....

V bistvu kar želim povedati je... upam, da je vse vredu pri tebi.... Upam da je vse vredu pri tebi...

Upam da si našel ljubezen... vse kar najina nikoli ni bila... ampak vseeno majhen del mene še zmeraj upa, da se spomniš, kako je bilo preden so prišli vsi razlogi in da.... tudi TI mene pogrešaš.

Mia Škoberne

POVEZANI ZMAGUJEMO

Taja Starič

Frazo povezani zmagujemo lahko uporabimo, ko govorimo o družini, prijateljih, cimrah, sošolcih, razmerjih in o družbi na splošno. Najstnikom je ta koncept bližji v osebnih odnosih kakor v družbi.

Meni povezanost največ pomen pri odnosih s prijatelji. Bolj kot smo povezani s svojimi prijatelji, bolj se razumeš, podpiraš in boljše se počutiš v njihovi družbi. Prijatelji mi dajejo voljo do življenja, obiskovanja šole, učenja in še mnogih drugih stvari. Če nimaš tega že v družini, ti prijatelji lahko pomenijo tudi neko varno zavetje, kamor lahko zaideš kadar imaš probleme. Po mojem mnenju so dobri prijatelji vredni največ v življenju. Povezani prijatelji skupaj zmagujemo pri majhnih in velikih stvareh v življenju, pri stvareh, ki so pomembne in tistih, ki so manj pomembne. Zmag ne smemo vzeti kot samoumevne, saj nam te dajejo voljo in zagon za naprej. Za njih se je treba potruditi in vse to je lažje s podporo prijateljev. Brez njih se lahko počutiš osamljeno in prestrašeno, saj ti popestrijo in razsvetlijo vsak dan.

Že v prejšnjem izvodu Cenzure sem razložila kaj so teorije zarote. Povedala sem, da so to vrste teorije, ki se močno ali popolnoma razlikuje od uradno priznane teorije. Pri tem je šlo včasih za dogodke, ki so bili zaviti v skrivnost ali pa so bile uradne razlage zelo suhoparne oz. celo v nasprotju z logiko, zaradi česar so ljudje začeli razvijati svoje razlage, ki naj bi pojasnile pravo ozadje takih dogodkov. Osredotočila sem se na pomemben korak v zgodovini človeštva; in sicer na prvi pristanek na Luni. Govorila sem o morebitnih teorijah, ki naj bi dokazovale, da ta dogodek ni bil resničen.

Danes pa se bom osredotočila na drugo vrsto teorij; predstavila vam bom Mandela Efekt. Torej, kaj je Mandela učinek? To je pojav, pri katerem ljudje na globalni ravni odkrivajo, da so se njim jasna oz. znana dejstva spremenila. Oziroma, da imajo jasen spomin na nekaj, kar je v naši sedanosti (realnosti) drugače in si tega ne morejo razlagati. Obstajajo ljudje, ki so to realnost in tako zgodovino vedno poznali in ne opazijo sprememb, prav tako pa so ljudje, ki imajo drugačne spomine. Nihče ne more trditi, da za ta pojav obstaja logična in resnična razlaga. Obstaja pa veliko teorij o nastanku. Vprašanje je, ali gre za paralelni svet, slab spomin ali pa igranje z drugimi dimenzijami in portali?

Učinek je poimenovana po Nelsonu Mandeli. Veliko ljudi se spominja, kako je Nelson Mandela umrl v zaporu v 80. letih prejšnjega stoletja. V nasprotju z mišljenjem ljudi, pa danes vemo, da je bil Nelson izpuščen iz zapora in je postal predsednik Južne Afrike. Umrl je 5. decembra 2013, kar pa se niti približno ne sklada z mišljenjem nekaterih ljudi, ki še dandanes trdijo, da so njegov pogreb spremljali po televiziji.

Ti lažni spomini so nekaterim ljudem dajali občutek, da je z njihovim spominom nekaj narobe. Nekateri pa so si to razlagali kot da so že obiskali vzporedno vesolje, spet drugi, pa so si predstavljali časovne potnike, ki so šli v preteklost in s tem nekoliko prizadeli našo sedanost. Nekateri so se preprosto vprašali ali so nori. Verjetno ne bomo nikoli izvedeli katera teorija drži. Lahko pa se osredotočimo na zelo zanimivo dejstvo o Mandela učinku, in sicer, da je na svetu mnogo posameznikov, ki si delijo natanko iste lažne spomine.

Predstavila vam bom nekaj najpogostejših lažnih spominov, s katerimi se srečuje sodobna znanost.

Med najzanimivejše primere spada nanizanka Sex v mestu. Večina ljudi se njenega originalnega naslova spominja kot "Sex IN the city". Ravno takšen naslov nosi tudi slovenski prevod, in sicer: Seks v mestu. Veliko ljudi je bilo

zgroženih, ko so ugotovili, da so ves čas mislili narobe. Originalen naslov te nanizanke se namreč glasi: "Sex AND the city". In ravno na tej točki so ljudje začeli postavljati različne teorije. Nekateri so celo začeli objavljati fotografije starih revij, spominkov in člankov, ki so potrjevali njihov spomin.

Prav tako med zelo znane Mandela efekte spada pravljica, ki je najverjetneje skozi otroštvo spremljala prav vsakega od nas. Verjetno se bo večina od vas začudila ko boste izvedeli, da en izmed najznamenitejših citatov iz filma Sneguljčica nikoli ni bil: »Mirror, mirror on the wall... ali v slovenskem prevodu: Zrcalce, zrcalce na steni...« Čep ravno se večina ljudi spomni tega citata v takšni obliki, je bila v resnici pravilna verzija, ki je predstavljena tudi v filmu, vedno: "Magic mirror on the wall."

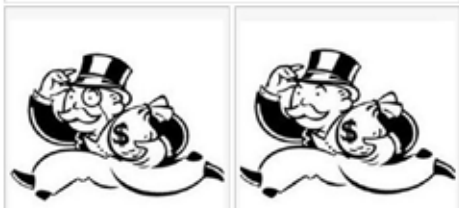
Naslednja teorija se nanaša na zelo znano pesem skupine Queen. Mislim da vsi poznamo pesem We Are the Champions. Večina ljudi se besedila na koncu pesmi spomni kot: ... »No time for losers, 'cause we are the champions... of the world!« In veste kaj? V originalu pesmi nikoli ni bilo tako. Pesem se je vedno končala z »No time for losers, 'cause we are the champions.« Nikoli ni bilo zaključka »of the world!« Zanimivo je, da je celo pevec Freddie Mercury na svojem koncertu zapel nam poznano verzijo.

Zdaj pa se spet vračamo nazaj k risankam. Verjetno smo vsi kot otroci radi gledali animirane filme in risanke. Se spomnite risanke Curious George? Ali ste kdaj opazili, da George v risanki nikoli ni imel repa? Ali pa ste tudi vi eni izmed tistih, ki se tega spominjate drugače? Zanimivo je, da večina otrok tega nikoli ni opazila.

Podobno zgodbo kot pri Curious Georgu nosi zelo priljubljena risanka Pokémon. Zagotovo vsi poznamo ljubkega Pikachuja. Toda ali se ga spomnimo takšnega kot je bil v resnici? Večina ga prepozna, kot rumenega junaka, s črno konico na repu. Vendar če pogledamo originalno sliko lahko hitro opazimo da je njegov rep v celoti rumen.

O Mandela učinkih je znanih zelo veliko teorij in morebitnih dokazov. Poznanih je tudi mnogo primerov o napačnih spominih ljudi, ki bi jih lahko naštevale v neskončnost. Vse je odvisno od mnenja in domišljije posameznika. Kako se lahko ljudje spominjamo nečesa kar nikoli ni obstajalo? To vprašanje namreč še vedno ostaja odprto. Odgovora pa verjetno nikoli ne bomo izvedeli.

Which one is correct?

IN
SEX AND THE CITY

Glasba v moji glavi

BOLNIŠNICA

IVANA IGRA NA TRI TIPKE...

ŠE VEDNO VZTRAJAŠ
PRI IGRANJU KLAVIRJA

RADA IGRAM KLAVIR...TO JE
EDINO KAR MI JE OSTALO...

MED IGRANJEM ODTAVAM...TEŽKO VAM
TO OPIŠEM Z BESEDAMI...ENOSTAVNO
ME ODNESE...MALO ME BOLJO PRSTI
GOSPA DOKTOR...

OD IGRANJA NA BELE
TIPKE...

TO BO ZARADI IGRANJA

IN ZAKAJ POTEM NE
IGRAŠ NA CRNE...

KER SE POTEM NE
UJEMAJO Z OSTALIMI
NOTAMI

**ZDRAVNICA ZAPRE
KLAVIR.**

ODKAR SI TUKAJ NISI IGRALA NA VEC
KOT NA TRI NOTE... MISLIM, DA JE CAS
DA POZABIŠ SVOJE SANJE O IGRANJU
KLAVIRJA... ODNEHAJ...KLAVIRJA NIKOLI
NE BOŠ ZNALA IGRATI...ME SLIŠIŠ...

MOTITE SE
GOSPA DOKTOR...

**IVANA ZAPRE OCI...MISLI JO ODPEL-
JEJO V OTROŠTVO, SPOMNI SE, KAKO
JO JE OCE UCIL IGRATI KLAVIR...**

**...IVANA ZAIGRA MELODIJO
STILL D.R.E. OD DR. DREJA...**

*"The future belongs to those who
believe in the beauty of their dream."*

Eleanor Roosevelt

Strip je nastal na podlagi kratkega filma Glasba v moji glavi. Posnel Mišo Sušak v sodelovanju z dijaki.

Ranljiva

V naši knjižnici smo 11.4.2017 imeli predstavitev knjige Ranljiva, avtorice Tjaši Artnik Knibbe, katere se je udeležilo kar nekaj dijakov iz vseh vzgojnih skupin.

Na deževno popoldne je v našo knjižnico posijalo sonce po imenu Tjaši, z namenom, da nam predstavi svojo knjigo. Vendar se pogovor ni odvijal samo o knjigi. Bilo je mnogo več. Poslušali smo življenjsko zgodbo ženske, ki je v svojem življenju prestala ogromno in iz tega potegnila kar največ pozitivnih stvari in najpomembneje, našla je samo sebe.

Dijaki smo Tjaši poslušali z odprtimi očmi, ušesi, saj je v knjižnici vladala prav posebna energija, ki jo je lahko čutil vsakdo. Avtorica knjige se je najprej dotaknila teme odkrivanja talentov, ki je v našem obdobju precej pomembna, spregovorila je tudi o strahu, podala nam je svojo življenjsko zgodbo iz katere smo lahko črpali ogromno poučnih stvari in najpomembneje odprla nam je samo sebe.

Seveda je govorila tudi o svoji knjigi z naslovom Ranljiva, ki je nastala po tem, ko se je Tjaši odpravila na eno najbolj znamenitih romarskih

poti El Camino. Povedala nam je kar nekaj anekdot, hudomušnih pripetljajev, kot tudi dogodkov, ki so jo za zmeraj oblikovali v močno, samostojno ter predvsem izjemno žensko. Ura je še prehitro minila, ko smo se morali od Tjaši fizično posloviti, a zagotovo se nismo poslovili od njene energije, njenih misli... Meni osebno je dala ogromno stvari za razmišljati, in njene besede sem premlevala še dolgo potem, ko sem zaprla oči...

NOZNIK, BESED, NISLI, GLIK

(Noemi, Katja, Urša)

Vsak ključ odpira najmanj eno ključavnico.
In za vsakimi vrati najdemo nove izkušnje, osebe, predmete.
Včasih se zdi, da je načrtovati življenje nesmiselno.

Ljubezni ne moreš načrtovati.

Ljubezen je vedno v zraku in je zato vedno spontana.

Lepo je, ko lahko komu zaupamo in se mu prepustimo

Takrat, kadar se komu prepustimo in mu zaupamo, lahko vidimo stvari še na drugačen način.

Skupaj tvorimo svojo resnico in resnico te druge osebe (ki ji zaupamo).

Pogosto nam ta oseba pokaže zrcalo.

Podoba, ki jo vidimo v zrcalu, nam je včasih všeč, včasih pa tudi ne.

S časom jo lahko spremenimo.

In za nekatere slike/podobe rabimo več časa za to spremembo.

Pri spreminjanju nam lahko pomaga pogled z distance.

Lahko je tudi ne spremenimo.

Ob vsem pa je pomembno, da smo sami sebi dobri prijatelji.

Svet v katerem hočem živeti,
je svet v katerem hočem umreti,
izpiljen freestyle, rap in edinstveno bolan flow želim si met,
vem da me uspeh ne čaka,
se večkrat treba bo pregret,
me ne moti, pasa misli brat, pisat in sedet,
zato za ekran, papir, mizo vračam se spet in spet.

Negativizem odvrčam,
vse na boljše obračam,
slabo z dobrim menjam vsak dan se vzpenjam,
ne padam, se učim, zdravim preko rim,
s tem kar imam se borim, za to bi umrl,
četudi boleče izkrvavim,
vse naredim, samo da rimo dobim,
imam da z nasmehom svet zapustim.

Ne gre se za slavo,
ne gre se za denar,
gre za srečo in ljudi, za kar mi je mar,
a če keš en dan bo na mizi, pole sm car,
bom mami kupu stanovanje,
sebi uresniču še ene sanje,
zanje rabim visoko finančno stanje,
nato na travi pred bajto s frendi palu bom žar,
sebi na novih poteh nazdravu,
tistim, ki mi niso prvoščili jih bom pozdravu,
ko bom šow mimo,
zaflikal jim bom rimo.

Do takrat pa isto, mislt in pisat,
risbo v svojem svetu risat,
se potrudit, dobro nudit in sporočila delit,
ljudi spodbudit, nezadovoljnih obrazov sit.

SMRT - Anže Orešnik

Marsikdo se vpraša, kako je umreti...

Ali se po njej naučiš lebdeti

Kot duh, priklenjen na zemeljska tla,

Ali angel, ki preletava nebeška morja?

Ali boli, ko izdahneš svoj zadnji dih,

In ali je grozno, ko se zaveš, da boš zavedno
tih

In boš ostal kot zgolj spomin...

....

Zakaj trpim,

Ko nekoga dragega izgubim,

če sploh ne vem,

kako je umreti...

In kaj če nočeš umreti,

Ker si se šele naučil živeti?

Ko umreš,

Zapreš oči

In preden se zaveš, te že več ni,

Ne veš več za stvari...

Preprosto si postal,

nič.....

STAREC - Anže Orešnik

Včasih drugače je bilo,

Brez računalnikov in telefonov...

Bilo je lepo!

Sedaj pa vsi okrog hitijo,

Z brnečimi mobilnimi napravami,

In se zdi, da sploh ne živijo...

Včasih smo imeli življenje,

Družili smo se, pesmi peli,

Bilo je pravo veselje.

Čeprav vojna je bila

Ni bilo take naprave,

Ki nas bo enkrat s sevanjem ubila.

Ko sedim na klopi

Premišljujem o svetu nekoč

In čeprav je čedalje več hitenja in brnenja,

Moje srce bije počasneje in počasneje...

Ni trpljenja, ni luči,

Zatiskajo se mi oči...

SLOVO - Ivana Aleksić in Danijel Vrtovec

Danes zjutraj spet zaspim,

pol še v šolo zamudim,

v sobi tle v dijaškem domu,

gnit sem celo srednjo mogu.

A zdaj, ko gledam za nazaj,

vidim, da v bistvu dijaški dom bil je raj.

Refren: Od rođendana pa do rođendana ...

V petek kon'c dijaških je dni,

zdaj bomo študenti vsi,

sam maturo še nardimo,

poletje lepo preživimo.

Spomine večne bomo mel,

Hvala DDB, da loh smo tu pr' teb' živel.

Refren.....

Hvala vzgojitelji, hvala ravnateljica, hvala cimri,
hvala prijatelji, hvala varnostniki, hvala kuhar-
ice, in kuhar! Hvala čistilke, hišniki, hvala Krinka,
Gaj, ZimZelen, Žogica, itd itd itd... hvala skratka
usem za nepozabna 4 leta naše mladosti!

Živijo! Verjamem, da ste mnogi opazili tisto majhno, oblepljeno škatlo za čevlje, ki je dober čas krasila vrata v avli. No, to sem jaz, tisti duh (oz. duhica) iz dijaškega doma, ki vas prosi, da v škatlo vržete svoja vprašanja, pripombe, želje in risbice. Zdaj je čas, da vam končno odgovorim in upam, da vas vsaj pol toliko nasmejim kot ste vi mene s temi vprašanji. :)) Moram priznat, da niso bila čisto vsa vprašanja preveč hecna, so bila namreč tudi takšna, na katera se vam z veseljem razpišem in vam svetujem. Na primer ta dva vprašanja:

ZAKAJ SO TIPI KREteni???

Tako kot pri prejšnjem vprašanju lahko tudi tukaj rečem, da ni vedno tako. Mogoče pa samo naletiš na tiste popolne kretene, ki ti dajo mislit, da so vsi tipi takšni. Pa niso. Obstaja več vrst kretenov, namreč. So taki, ki izpadejo kreteni takrat, ko jim je kakšna punca všeč, čeprav so to bolj prvorazredne fore. Če daš takemu kretenu šanso, da te s kretenizmom osvoji, mu s tem samo daješ potrditev, da se s takim obnašanjem da dobit punco. Lahko so namerno kreteni, ali pa tudi ne. Pri tistem nenamernem kretenskem obnašanju je najbrž kriva živčnost, zato mu ne preveč zamerit. Za tiste, ki pa se nalašč obnašajo kot kreteni, pa ti svetujem, da se jih izogibaš na kilometre. Potem pa so še takšni bedaki, ki so do vseh kreteni ter se obnašajo, kot da bi imeli inteligenčni količnik blizu genija, pa so v resnici na intelektualnem nivoju golobov. Tudi takim se je treba izogniti. Nimaš kaj, drži se stran od kretenov in bodi vesela, da ti nisi ena izmed njih.

ZAKAJ SE VEDNO ZALJUBIMO V OSEBO, KI NAS NE LJUBI NAZAJ?

Ne strinjam se čisto s tabo. Če bi se res vedno zaljubili v osebe, ki nas ne ljubijo nazaj, potem beseda ljubezen sploh ne bi obstajala. Je pa res, da je treba tukaj definirat pojem 'zaljubljenost'. Lahko si zatreskan, zatrapan v koga, ki mogoče sploh ne ve, kdo si, medtem ko ti njegovo ime čečkaš v srčke na robu matematičnega zvezka, ampak to vsaj meni osebno še ne pomeni zaljubljenost. Si pa lahko prepričan/a, da boš na najbolj nepričakovanem mestu ob najbolj nepričakovanem času spoznal/a nekoga, ki ti bo vsa ta zatreskana čustva vračal. Daj času čas in verjemi, da boš tudi ti našel oz. našla pravo ljubezen.

Poleg teh dveh malo bolj 'ljubezenskih' sem dobila še en kup vprašanj, ki so mi polepšala dan. Žal nisem odgovorila na vsa, saj nekatera sploh nisem znala prebrat, a verjamem, da so bila tudi tista super. :) Na sledeča vprašanja nisem znala odgovoriti z več kot parimi besedami, upam pa, da vam odgovor vsaj malo koristi.

MOJ CIMER ZVENI KOT JUSTIN BIEBER! HELP!

Bodi srečen, da tut izgleda ne kot on.

SEX PREPOVEDAN XOXO

Ni prepovedan, dokler te ne dobijo. Če te pa, si pa naje**.

A JE MOŽNO, DA SO LJUDJE TAKO GLUPI, DA TE VEDNO ZNOVA PREŠENETIJO?

To je pa čist stvar perspektive. Men se ne zdi glupo, da te nekdo zna vedno znova presenetiti:)

ZAKAJ JE ŠVARCI TAKO NABIT?

REŠEKTKE SE NOČJO PODRET... :(KAJ NAJ NAREDIM?

Pejt v drugi štuk, tam jih ni.

HRANA ZA KOZLAT.

Vsaj subwayu delamo promet.

KAJ JE LAJF?

Moji odgovori.

ZAKAJ V DOMU SMRDI?

Lej oprost.

V DOMU JE LEPO.

To je pa super za slišat!

V škatlo sem dobila tudi eno čudovito risbico, za katero se neznanemu avtorju prav lepo zahvaljujem.

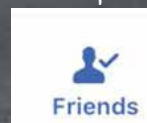
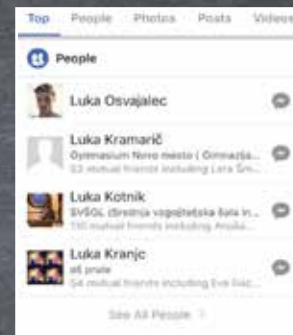
Zahvaljujem se tudi vsem, ki ste si vzeli minutko časa, se ustavili pri škatli ter mi priskrbeli sicer večinoma res glupa vprašanja, s pomočjo katerih sem napisala ta članek za Cenzuro. Škatla definitivno ni visela zadnjič, zato si pripravite vprašanja, na katera bom odgovorila v prihodnji številki Cenzure.

Kako v sedmih korakih osvojiti tipa preko socialnih omrežij!

Ne samo, da so socialna omrežja z vidika komunikacije med prijatelji strašno uporabna stvar, lahko ti pomagajo tudi pri spoznavanju morebitne bodoče ljubezni. Temeljito preberite ta članek, strogo se držite naših nasvetov in samo opazujte, kako hitro se vam bo obrnil svet na glavo.

1. Lociraj tarčo (ali tarče)
Nič težkega, pobrskaj po fejsu, instagramu, ali pa povprašaj prijatelja za nasvet. Izberi si nekoga, ki te vizualno privlači, na tej točki skupni interesi še niso pomembni.
2. Prečikiraj tarčo (ali tarče)
Nadeni si svoj detektivski plašč in o svojem izbrancu/izbranki izvej vse. Downloadaj vse fotke, skrinšotaj vse objave, pokliči vse skupne prijatelje, skratka, stalk level FBI.
3. Dodaj ga/jo na fejsu
Pa res na fejsu, instagram bo prišel kasneje.
4. Uspeli
Čestitke, uspelo ti je. Sprejel/a je tvojo prošnjo za prijateljstvo. Zapiši si ta datum!
5. Čakaj
En mesec, brez izjeme.
6. Pošlji mu/ji zapeljivo sporočilo
Naj ne bo preveč vsiljivo, preprosto 'hej' bo zadostovalo. Počakaj na njegov/njen odgovor, če je dovolj hud/huda, ti ne bo težko.
7. Plot twist!
Ko ugotoviš, da objavlja slike na Messenger Story, prekini z njim vse stike in se pretvarjaj, da se ni nikoli nič zgodilo.

DETEKTIV PO SOCIALNIH OMREŽJIH

k Petra rece
da je Sam
doma prevec nasilen film

Ucit se morm..

-KRINKA

Gruzijski primer
antistres treninga.

...ko vzgojiteljice ni
miši plešejo...

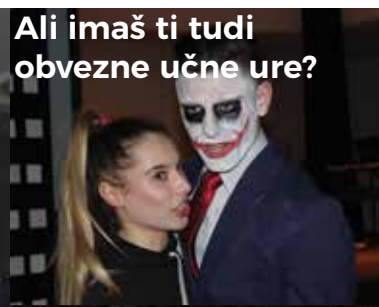
Dobili izhod do 21:30

V dom prišli 21:31

I just call to say i love
you....

Ali imaš ti tudi
obvezne učne ure?

Lady Gaga v civilu.

Pridite punce, imava
telefon in pijačo.

Sva nežna, prijazna
in komunikativna.
Šifra soba 210.

Poletje že praktično trka na vrata in seveda že vsi težko čakamo, da mu lahko ta vrata odpremo. Preden pa to storimo se moramo nanj kar najbolje pripraviti. V pomoč so vam lahko naslednji trikci.

SONČNA KREMA - nihče je ne mara nositi, ker mislijo, da zaradi nje ne bodo porjavili, a v resnici je ravno nasprotno - sončna krema poskrbi za lepo rjavo polt ter predvsem to, da se ta porjavitev kasneje ne lupi.

IZLETI - če je le možno, čim več časa preživite s svojimi prijatelji, ob tem pa seveda ne pozabite tudi na druženje - izleti z enimi ali drugimi so odlična poletna ideja.

TELOVADBA - četudi niste uspeli doseči svoje "poletne postave", na to ne gledati kot na oviro - še vedno lahko izkoristite priložnost in prosti čas za telovadbo, ki pa je tudi v poletnih mesecih pomembna, saj se boste počutili ne le vitkejše, temveč tudi bolj polne z energijo in sproščene, izogibajte se le vročih poletnih uric, da telesa ne preobremenite.

VODA - seveda na vodo ne smemo pozabiti, saj je med poletjem hidracija še najbolj pomembna izmed vseh sezon - pomaga pa tudi pri obnovitvi kože, saj jo očisti in pripravi na vroče žarke.

MOZOLJI - marsikdo ne ve, da sončni žarki mozolje posušijo, zato, če se nadležnih izpuščajev hočete znebiti, le skočite na sonce za par minutk na dan.

Tea TOMINC

POLETJE

PREDO

VRATI

